

Zasnúbené Karpaty

RUMUNSKÉ HORY SÚ DNES UŽ TAKMER TRADIČNOU DESTINÁCIOU AJ PRE SLOVENSKÝCH ŠTVORKOLKÁROV. AJ MY (4-KOLKY POPRAD) SME SI TÚTO DESTINÁCIU PRED ROKMI OBLÚBILI A HOCI TAM JAZDÍME NA EXPEDÍCIE PRAVIDELNE UŽ ŠTYRI ROKY, VŽDY NÁM RUMUNSKO PRIPRAVÍ MNOŽSTVO NOVÝCH, NEOČAKÁVANÝCH A NERAZ VEĽMI ZAUJÍMAVÝCH ZÁŽITKOV. NEBOLO TOMU INAK ANI NA NAŠEJ TOHTOROČNEJ VÝPRAVE ZA DOBRODRUŽSTVOM DO RUMUNSKÝCH HÔR.

➤ **Minulý** rok sme si zvolili pre rumunské adrenalínové zážitky mesiac október, kedy sa už skôr stmieva a vyššie položené miesta sú často nedostupné kvôli hmle, preto sme sa teraz rozhodli ísť v júni. Účastníci našej výpravy sú notoricky sa opakujúce osoby. Ubytovanie sme zabezpečili v horskej chate Wittmann na brehu priehrady, kde sa aj väčšina ubytovala.

Nechýbali tu známi, ostrieľaní (skôr blatom ostrieľaní) a expedíciami do sveta ošľahaní jazdci zo všetkých kútov Slovenska, ale ani nováčikovia, ktorí sa do Rumunska vybrali prvýkrát.

Časť skupiny z Popradu a okolia zvolili na transport zo Slovenska motocykle, s ktorými v Rumunsku okrem iného absolvovali aj prejazd cez najvyššie pohorie Fagaras. Samozrejme že štvorkolky im do Rumunska viezli dobrí priatelia na vozíkoch.

➤ BUKOVÉ LESY ◀

Po počítačových problémoch s rozdelením jazdcov do skupín sme vyrazili do terénu. Na prvý deň sme naplánovali jazdu v bukových lesoch v oblasti Caras-Severin, ktoré sú v tomto ročnom období plné vody a blata po topiacom sa snehu. Blato, brody

a divoké potoky, šmyklivé prudké výjazdy a zjazdové dližby dali zabráť aj skúseným jazdcom, pretože cesty, necesty sú skoro všade totálne rozbité s hlbokými, eróziou spôsobenými trhlinami a koľajami. Pre nás, offroadových závislákov ideálny terén. Odmenu za výdrž, niekoľko prevrátení a navijakovanie sú vždy nádherné výhľady na okolité lúky a hrebene vôkol majestátne sa týčiacich hôr. Takto podobne to vyzerá na našej expedícii aj ďalšie dni. Ale ani jazda po lúčach v podhorí nie je jednoduchá záležitosť, vo vysokej tráve a papradí sa nachádzajú balvany a korene stromov, takže o prísun adrenalí-

nu je postarané aj tam. Na tretí deň mal smolu náš nováčik a najmladší člen výpravy Ivan. Pri presune vo večerných hodinách za tmy trafil v tráve ukrytý, asi 80kg balvan. Štvorkolka vytrhla kotrmelcov a Ivan si dal kurz plachtenia. Našťastie sa mu nič nestalo okrem narazeného boku a vyrazeného dychu. O štvorkolke sa to však povedať nedá. Aj zbežným pohľadom sme pochopili, že Ivanov CanAm svoju rumunskú púť ukončil. Ohnutý rám, odtrhnuté predné ramená sa bohužiaľ „na kolene“ opraviť nedajú. Chvilka analyzovania situácie a padlo rozhodnutie. Štvorkolku

necháme zamaskovanú tu v lese a ráno pre ňu prideme terénnym autom. Takže štvrtý deň sme si dali oddych od jazdenia, stiahli sme štvorkolku k chate a grilovali sme. Priateľa Ivana sme nenechali zvyšok expedície oddychovať, ale požičali sme mu inú štvorkolku, nech si svoju prvú expedíciu v Rumunsku užije. My sme sadli na motorky a vyrazili smer slávny Transfagaras Highway.

➤ FAGARAS ◀

Fagaras je najvyššie pohorie v Rumunsku, s rozlohou 70 x 40 km (14 vrcholov s nadmorskou výškou 2400-2500, najvyšší vrchol Moldoveanu - 2544 metrov) a cez neho prechádza v dĺžke 115km cesta DN 7C - Transfagarasan. Táto cesta spája Walaško a Transylvániu. Neodhadli sme náročnosť a dĺžku tejto trasy a preto sme vyrazili až okolo obeda. Zvolili sme južnú trasu a vyra-

zili sme z Timina Slatin cez Baile Herculane. Po zhruba 400km jazdy po typických rumunských rozbitých cestách sme dorazili k jazeru Vidraru, od ktorého začala nádherná jazda po serpentinách až do nadmorskej výšky 2050m.n.m, kde sa nachádza tunel a tu nás zastavila snehová lavína a cestná uzávača tunela, ktorá trvá až do konca júna. Správca tunelu nám prejazd motocyklami napriek uzávere povolil a tak po 3 hodinách námahy s pretláčaním motocyklov cez snehové záveje sme cez prázdny a uzavretý tunel prešli, Severnú

stranu pohoria sme už išli za tmy a po trase Sibiu - Deva - Caransebes sme v skorých ranných hodinách dorazili na chatu. Celkovo sme počas tohto výletu prešli 768km a určite sa ešte niekedy na Fagaras vrátíme, aby sme si túto „best road in the world“ užili aj za vidna.

➤ TARCUCU ◀

Počas expedície zažívame mnoho príjemných zážitkov, na ktoré budeme radi spomínať. Jedným z nich je celodenná jazda po hrebeňoch pohoria Baile Herculane

s následným výjazdom na najvyšší bod - meteorologickú stanicu Tarcu v nadmorskej výške 2190m.n.m. Celý deň nám prišlo krásne slnečné počasie a tak nebola núdza o krásne výhľady. Cestou na Wittmanku sme neobišli lyžiarske stredisko Muntele Mic .

Tohtoročná expedícia bola opäť veľmi vydarená. Počas nej sme si užili blata, vody ale aj krásne jazdy po hrebeňoch. Nechýbali ani ťažké výjazdy a zjazdy, kde bolo potrebné vyťahovať navijaky. Niekoľko účastníkov potrebovalo pomoc pri prevrátení alebo drobných opravách

defektov. Tu sa vždy ukáže solidárnosť skupiny. Pri takýchto činnostiach sa priateľstvá utužujú a pretrvávajú. Preto mi nakoniec neostáva nič iné ako poďakovať sa všetkým zúčastneným kamarátom za tieto naše spoločné zážitky, ktoré nám iste dlho ostanú v pamäti a spomínanie na ne nás určite inšpiruje v plánovaní ďalších spoločných výprav .

Na našej webovej stránke www.4-kolky.sk nájdete viac foto aj video materiálu z tejto expedície.

X Text: Martin Špirko
Foto: www.4-kolky.sk

